

I. ČLTK REVUE

ROUŠKOVÁ

SEZONA

PRAGUE OPEN

NA DRUHÝ POKUS

PETR ŠTROBL

VZPOMÍNKA

TEREZA
MARTINCOVÁ
**MÁM ÚŽASNÝ
RODIČE**

02/2020

www.cltk.cz

ZALOŽEN 1893

I.ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA OFICIÁLNÍ PARTNEŘI

Vivus
Domy plné života

ambicore

Ferona

J&T BANKA

PRAHA
PRAHUE
PRAHGA
PRAH

ALLINEX

ISO PRAHA
STAVEBNINY

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

Pankrác a.s.

MORAVIA STEEL

BECHYNĚ
HODINÁŘSTVÍ

noncore

smartwings

CHEMOPROJEKT

ASTRONSTUDIO

Babolat

insio
SOFTWARE

zenova

ADVANTAGE
CARS

VICTORIA
Vysokoskolské sportovní centrum MŠMT

**NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA**

PTS
Pražský tenisový svaz

Resultina

PRAHA
7

Pízeňský Prazdroj

GOLF

smart-CON
be connected

protenis

Peach

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

máme za sebou velmi specifickou letní sezonu poznamenanou mnoha opatřeními proti koronaviru. Myslím, že díky spolupráci s Českým tenisovým svazem a společností Perinvest jsme tenisově nestrádali a kromě plnohodnotného vlastního fungování měli řadu možností vidět i světový tenis. Jak série týmových zápasů Tipsport Elite Trophy, tak i meziklubová utkání v rámci projektu Barvy pro budoucnost přinesly mnoho kvalitních zápasů, byť s omezenou diváckou účastí. A to jsme ještě netušili, že vidíme na Štvanici budoucí suverénní vítězku Roland Garros Igu Swiatek. Karolína Muchová ji o dva míče porazila, Tereza Martincová s ní naopak o dva míče prohrála. Budiž jim to motivací do dalších turnajů s vědomím, že k velkému úspěchu není zase tak daleko.

Další letní kapitolu napsal z května do srpna přesunutý ATP Challenger I.ČLTK Prague Open 2020. Velkým favoritem byl – a svoji roli splnil – trojnásobný grandslamový vítěz Stan Wawrinka. Svým sympatickým vystoupením navíc potvrdil, že mu získané tituly patří právem. Rozpočet turnaje pokryly ATP a ČTS, náš podíl na úspěšném turnaji byl „pouze“ personální a organizační.

Teď už na Štvanici opět stojí haly, ale právě v době, kdy píšu tento úvodník, panuje velká nejistota kolem uzavírání sportovišť. Všichni doufáme v rozumná rozhodnutí povolaných a v to, že budeme moci fungovat v běžném zimním provozu. V té chvíli by ani ekonomické dopady na klub nemusely být katastrofické.

Přeji všem pevné zdraví a optimismus do dalších týdnů a měsíců.

Vladislav Šavřda,
generální manažer I.ČLTK Praha

editorial

ÚSPĚŠNÁ TEČKA

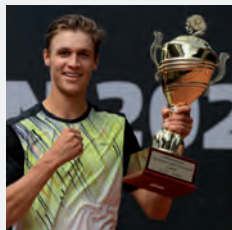
Hodnotit tenisový rok 2020 by bylo pošetilé; šlo o pouhé torzo. Tenis zachránila jen nevídaná improvizace a mimořádné náklady na hygienická opatření, fanoušci viděli tenis až na výjimky jen v televizi.

Přesto se dá napsat, že domácí sezona se povedla. A nejen díky mnoha zajímavým akcím, které přinesly šanci zejména talentovaným mladým hráčům. Také proto, že Česko potvrdilo pověst skvělého organizátora. WTA i ATP nám díky tomu „přihrály“ hned několik zajímavých turnajů včetně WTA Premier v Ostravě. Podílel se na tom i I.ČLTk, a sice velmi operativně uspořádaným ATP Challengerem s Wawrinkou nebo spolupředatelstvím turnaje WTA 125K, který byl náhradou za zrušenou kvalifikaci US Open. Úspěšnou tečku za podivným covidovým rokem napsal symbolicky sám prezident Českého tenisového svazu Ivo Kaderka. Na jaře se významně zasloužil o opětovný start domácích turnajů a v říjnu byl na Krétě zvolen na tříleté období prezidentem evropské federace Tennis Europe!

„Je to ocenění výsledků českého tenisu a jeho obrovské síly. Mám z toho pochopitelně radost,“ reagoval na zvolení a dodal: „Myslím, že je to důsledek našeho mohutného letního restartu po první vlně pandemie, kdy jsme celé Evropě i světu ukázali cestu zpět na kurty.“

Kaderka byl poslední tři roky viceprezidentem Tennis Europe. Uspěl ve třetím kole volby, ve kterém porazil Němku Schneiderovou.

„Teď musíme udělat vše, abychom se dostali z krize, do které nás zatlačil nepřítel covid. Není to o líbivých vizích, ale o snaze nalézt cestu, jak pomoci všem, kteří to momentálně potřebují. Pokud se říká, že tohle je nejhorší doba od druhé světové války, platí to i pro sport, tenis nevyjímaje.“ Hodně úspěchů v nové roli!

OBSAH

- 03** | Roušková sezona
- 06** | Pět šancí covidového léta
- 12** | Dva tituly a – rozchod s koučem
- 16** | (Téměř) dobudováno!
- 18** | Centrum Zdravý sport zahájilo
- 20** | Prague Open na druhý pokus (a s Wawrinkou)
- 22** | Mám úžasný rodiče (Tereza Martincová)
- 24** | Probudí v sobě zabijáka? (Lukáš Velík)
- 26** | V nejlepších rukách (Amélie Šmejkalová)
- 28** | Devět kempů s vývarem
- 30** | „Easy“? Už zdaleka ne (Peter Foglar)
- 34** | Kdo přežije dobu covidovou?
- 38** | Rozehrávka o (golfového) mistra
- 40** | Útěk se slzami v očích (Petr Štrobl)

Konec října kopíroval jaro; roušky, uzavřený areál, prázdné haly... „Výpadek příjmů bude citelný,” říká Vladislav Šavrdy.

Podivný tenisový rok, který ničil covid, očima manažera I.ČLTK Vladislava Šavrdy

ROUŠKOVÁ SEZONA

Rok 2020 zůstane už navždy rokem covidové epidemie. Rokem obav o zdraví, roušek a respirátorů, dezinfekce a jednorázových rukavic. Rokem s brutálním schodkem státního rozpočtu. A také rokem, který mohutně zatřásl sportem; i světovým tenisovým okruhem a děním v domácím tenisu. Jak se s ním vypořádal I.ČLTK Praha? Tady jsou uplynulé měsíce očima generálního manažera klubu Vladislava Šavrdy.

„Asi si na to všichni pamatujeme; na začátku března se objevily první případy covid 19, 12. března vyhlášení nouzového stavu a 15. uzavření hranic. Den poté jsem se vrátil z dovolené v Maroku a hned jsme na Štvanici domlouvali, jak budeme fungovat v omezeném režimu.

Protože byl areál uzavřen, rozhodli jsme se ušetřit peníze a chopili se bourání hal. Sešel se téměř kompletní kolektiv trenérů a management. Pracovali jsme a žili v klubu dál. Zpočátku bez tenisu, pouze manuální práci.

Hned vzápětí jsme začali řešit, jak postupovat vůči klientům, kteří před

sebou měli poslední předplacené hodiny v halách. Navrhli jsme jim různé možnosti kompenzací, nikoli finančních. Přijali je, neřešili jsme žádný závažnější spor, zřejmě i díky tomu, že všichni pochopili situaci. Za to jim patří náš dík. Následně jsme se dohodli na pokračování spolupráce s trenéry, i za pomoci státu nedošli výraznější újmy.

Totální pauza, kdy se nesmělo vůbec nic, byla našťástí krátká. Brzy se dalo – i když omezeně – trénovat venku; nejprve reprezentanti, postupně všichni ostatní. A přišly první nápady na pořádání akcí.

Prague Open, který jsme plánovali na první květnový týden, byl v tu chvíli

dávno pase, od jeho pořádání jsme museli ustoupit. Ale aktivita prezidenta svazu Ivo Kaderky a jeho týmu, i nápady Tomáše Petery, sezonu nečekaně rychle rozjely. Mluvíme-li o Česku, hrálo se takřka standardním způsobem, akcí se postupně vyrojila přehršel, i když světový tenis byl de facto ochromen.

Veškeré domácí akce, ať už LiveScore Cup, Elite Trophy, Barvy pro budoucnost nebo Turnaje solidarity, přinesly spoustu příležitostí nejen pro ty nejlepší, ale i pro juniory. Zvlášť pro ně to byla unikátní příležitost, hodnotnější než klasické mládežnické turnaje, protože si mohli zahrát se soupeři, se kterými by se jinak nepotkali. Tenis se zkrátka i ve složitějších

podmínkách a za omezeného počtu diváků hrál a Štvanice šla rouškám navzdory z akce do akce.

Naší hlavní starostí v té době bylo, abychom se postarali o možnosti hraní rekreačních tenistů, protože areál byl hodně vytížen. Snad mohu říct, že se nám to podařilo, navíc jsme jim nabídli možnost vidět pěkný tenis a v akci většinu hráčů, se kterými se v klubu celý rok setkávají.

Turnaje přinesly jako určitý bonus i možnost představit náš „nový“ areál hráčům i divákům. Také díky televizním přenosům. I zajímavý ekonomický efekt, protože pronájmů areálu bylo v jinak okleštěné sezoně plné restrikcí relativně dost.

Množství akcí, které jsem zmínil, s sebou samozřejmě přineslo organizační vytížení jak pro management, tak pro zaměstnance klubu. Snad mohu říct, že jsme je velmi dobře zvládli, o čemž svědčí i mnohá pozitivní hodnocení.

Z ekonomického dopadu na klubový rozpočet jsme měli od počátku vývoje pandemie obavy. Výpadek příjmů související s řadou jarních omezení byl dost zásadní, naštěstí nám byla přiznána finanční kompenzace od Národní sportovní agentury, o kterou jsme požádali v rámci programu COVID-SPORT. Bylo možné nárokovat až padesát procent nákladů za tři měsíce, kdy byl klub zavřený. Šlo především o paušální

Jsem rád, že členové na jaře pochopili situaci a přistoupili na kompenzace hodin. Neřešili jsme žádný závažnější spor, za to jim patří dík.

provozní či materiální výdaje, nájmy, energie a částečně i mzdy zaměstnanců či náklady spojené s organizací neuskutečněného Prague Open.

Další příspěvky a úhrady do klubového rozpočtu, ať už od tenisového svazu nebo od členů, případně za pronájem, naštěstí neznamenaly zásadní propad. Otázka ovšem zní, jak se situace vyvine nyní v závěru roku, kdy se situace znovu začala komplikovat...

V polovině října jsme museli v souladu s nařízením vlády uzavřít právě postavené haly, hrát se smělo pouze na venkovních kurtech (na Slavoji). Hráči přijížděli ve sportovním, šatny a vůbec všechny vnitřní prostory byly uzavřeny. V době uzávěrky I.ČLTK Revue nebylo jasné, jak dlouho budou omezení trvat a zda se ještě nezpřísní. Kdyby k tomu došlo, pochopitelně by to znamenalo citelný propad příjmů; jen malé procento klientů by zřejmě přistoupilo na nefinanční náhradu. Je otázka, kolik prostředků bychom pak případně získali jako náhradu za neuskutečněné pronájem a další výdaje z nově otevřeného programu COVID-SPORT 2.

Vrátím-li se k průběhu sezony, jsem rád, že na Štvanici bylo neustále živo. Krom

rekordního počtu dětských kempů se tady hrálo několik zajímavých turnajů. Měl jsem díky tomu mnohokrát příležitost podívat se na dění na malém centru shora, z ochozu, na kterém ze tří stran vyrostla dostavba. Když jsem nový komplex přehlédl, navíc s diváky a hráči na kurtu, měl jsem velmi dobrý pocit, tohle dílo se nám opravdu podařilo. Teď je to opravdový centrkurt se vším všudy, jakkoli skromný, pro domácí podmínky však absolutně postačující. Se zázemím, které se skrývá uvnitř, získala Štvanice další zajímavý potenciál.

To, že se nám v tak složité době podařilo dotáhnout poslední stavební úpravy, ať už přesun shopu a servisu do vestibulu, rekonstrukci tamní podlahy nebo adaptaci bývalého servisu na ordinaci centra Zdravý sport, považuji za úspěch. Speciálně vestibulu změny prospěly, je světlejší, vizuálně atraktivnější a nabízí mnohem lepší atmosféru. Lékařská péče je zase posledním dílkem do mozaiky komplexního zabezpečení špičkového klubu.

Ještě o jednom se chci zmínit; velmi příjemně mě překvapila atmosféra všech turnajů, které se u nás v klubu hrály. Bylo vidět, že hráči jsou na tenis natěšení, že si vážící šance zahrát si zápasy a že je berou

Trenér a management klubu v akci... takhle se na jaře na Štvanici balily nafukovačky

Pohled na dostavěnou podkovu malého centru je opravdu pěkný

vážně. Možná si uvědomovali, že pro ně mohou být velmi dobrým vkladem do opožděného začátku sezony.

Když pominu vítězství Wawrinky, který je velkou osobností světového tenisu a při Prague Open nám nabídl opravdu pěkný zážitek, zaujal mě týmový model Tipsport Elite Trophy. Bylo příjemné vidět, že děvčata tvoří opravdový tým. Radily a fandily si přímo na kurtu, ty nejlepší mezi sebe úplně samozřejmě vzaly mladičkou Nikolu Bartůňkovou.

Měl jsem radost i z toho, že tzv. černý tým byl kompletně štvanický – vždyť i Karolína a Kristýna Plíškovy vyrůstaly v žákovských a juniorských letech v našem klubu. Pokud vím, zasloužil se tenhle projekt i o vřelejší vztahy mezi hráčkami. Věřím, že to může přinést mnohá pozitiva i do budoucna.

Některým tenistům I.ČLTK se domácí turnaje výrazně povedly a zvedly jim sebevědomí. Nepochybně to platí o Tereze Martincové nebo Dáše

Vidmanové, částečně i o Jonáši Forejtkovi, Andrew Paulsonovi, Vojtovi Petrovi nebo Lukáši Velíkovi. Sehráli řadu kvalitních zápasů a získali spoustu nových zkušeností.

Už jsem to zmínil, v srpnu se nám na druhý pokus podařilo zorganizovat 20. ročník Prague Open, byť v jiných podmínkách než obvykle; tím myslím především absenci generálního partnera a financování turnaje z peněz ATP a také Českého tenisového svazu. Po šestiměsíční pauze to byl (spolu s challengerem v Itálii) první turnaj v kalendáři ATP! I tohle stojí za zmínku, stejně jako celkově povedený start turnajů u nás doma. Myslím, že Česko díky tomu získalo velký kredit, což se může v budoucnu pozitivně odrazit ve vztazích s ATP, WTA či ITF.

Otázka, kdy se světový tenis vrátí do původních kolejí, je bohužel stále aktuální a nezodpovězená. Možná je na místě se zeptat, zda se do nich vůbec vrátí. Hodně záleží na tom, jak se naučíme s novým elementem jménem covid 19 žít. Jak rychle se ho naučíme léčit, jakou roli sehraje prevence a odpovědnost jednotlivců, nás všech. Myslím si však, že sport a tedy i tenis musí fungovat naplno dál, protože jenom zdravá populace může podobným potížím čelit."

Závěr jednoho z devíti letních kempů

Na Štvanici se i v roce plném restrikcí hrál pěkný tenis; a nechyběly hvězdy

PĚT ŠANCÍ COVIDOVÉHO LÉTA

Brzy na jaře veškeré turnajové plány padly, covidová epidemie postupně všechny akce spláchla. Naštěstí ne na dlouho; s rozvolněním restrikcí na konci května se objevil „předskokan“ v podobě Poháru prezidenta ČTS, který ve Stromovce vyhráli Kvitová a Vrbenský. A pak už se tenisové léto rozjelo v plné parádě. Akce střídala akci, turnaje jednotlivců „týmovku“. I na Štvanici.

LiveScore Cup

Osvěžující formát miniturnaje žen hraného ve dvou tříčlenných skupinách systémem malého Masters byl nápadem Michala Hrdličky. Na čerstvě dostavěném malém centru ho na začátku června vyhrála právě manželka promotéra Karolína Plíšková.

Karolína Muchová při utkání LiveScore Cupu na malém centru

Karolína Plíšková s pohárem pro vítězku

Tehdejší světová trojka, která se předtím naposledy doma představila v únoru 2019 při Fed Cupu s Rumunskem, se díky turnaji vrátila do klubu, ve kterém vyrůstala. Ve skupině si nejdřív poradila se Strýcovou a Siniakovou a ve finále i s nečekanou soupeřkou Martincovou; ta nahradila na poslední chvíli zraněnou Vondroušovou a ve skupině porazila Kristýnu Plíškovou a Muchovou. Karolína neztratila v turnaji ani set, finále vyhrála 6:2, 6:4 a mezi kapkami deště zvedla pohár. „Je to trošičku jiný turnaj, než jaký bych chtěla

vyhrát, ale každá výhra se počítá,“ usmála se.

Potěšil úspěch Terezy Martincové, která se z náhradnice stala finalistkou. Karolíně Muchové zase LiveScore Cup dopřál první ostřejší test poté, co doléčila infekci a měla pár klidných týdnů na přípravu pod vedením Davida Kotyzy. „Neměl jsem předtím možnost vidět Káju v zápase WTA Tour, takže jsme si mohli některé věci vyzkoušet, ať už to byl předzápasový režim nebo to, co jsme trénovali. To pro mě bylo pozitivní,“ pochvaloval si zkušený kouč.

Tipsport Elite Trophy

2

Tým Karolíny Plíškové pro Elite Trophy: zleva kapitánka, Markéta Vondroušová, Karolína Muchová, Kristýna Plíšková, Tereza Martincová a benjamínek Nikola Bartůňková

V červnu a červenci zavítala na ostrov hned třikrát Tipsport Elite Trophy inspirovaná Laver Cupem; bojovaly proti sobě týmy Karolíny Plíškové a Petry Kvitové. Poprvé zkomplikoval podnik déšť, přesto skončila série z promotérské dílny Perinvestu Tomáše Petery po všech stránkách úspěchem.

„Holky se po těch týdnech tréninku určitě rády nadechly turnajové atmosféry. LiveScore Cup, Elite Trophy ani Top liga nebyly žádné exhibičky, vždycky šlo o vítězství a často to byly bitvy,”

komentoval (nejen) štvanické příležitosti kouč Markéty Vondroušové Jan Hernych a jeho svěřenkyň se přidala: „Je skvělé, že jsme si mohly zahrát takové zápasy. Podobně to bylo i jinde v Evropě, ale u nás jsme začali relativně brzy a zúčastnila se spousta dobrých holek, a nejen Češky. Takže jsme si opravdu zvykaly na turnajovou atmosféru.”

Jakkoli je tenis ryze individuální sport, soutěž družstev je vždycky oživením a nabízí úplně jinou atmosféru. A často i partu. „Tu jsme měli skvělou,” libovala

si Tereza Martincová, která byla v Elite Trophy parťačkou Vondroušové, Muchové a sester Plíškových. „Bylo parádní dostávat rady od nejlepších hráček světa. Moc mě to bavilo,” glosovala soutěž a dodala: „Dostala jsem další šanci zahrát si s dobrýma holkama, ke kterým se na turnajích dostávám jen obtížně; většinou musím projít kvalifikací a něco vyhrát.”

Výstižně, Tereza si v létě na Štvanici zahrála mj. se sestrami Plíškovými, Bencicovou, Muchovou či pozdější šampionkou na Roland Garros Šviatekovou.

Třetí štvanický turnaj Elite Trophy se hrál na velkém centru, který dostal před akcí nový nátěr

Top ligu si zahrála Markéta Vondroušová...

...i Nikola Bartůňková. Na snímku je před utkáním Elite Trophy s Lindou Fruhvirtovou

3

Barvy pro budoucnost – Top liga

Také soutěž Barvy pro budoucnost – Top liga by MONETA, která se hrála na Štvanici poprvé na začátku července, byla týmovou soutěží. Odstartovala 11. a 12. června současně na Štvanici a ve Stromovce a čtyři družstva – modré/štvanické, červené/spartánské, bílé/prostějovské a žluté/TJ Spoje – si to rozdala dvoukolově každý s každým. Z celkového vítězství se nakonec radovala parta daviscupového kapitána Jaroslava Navrátila s domácí mužskou jedničkou Jiřím Veselým, Kateřinou Siniakovou či Barborou Krejčíkovou před Štvanicí Petra Vaníčka s Vondroušovou, Muchovou, Martincovou či Forejtkem. Velkým plusem Top ligy bylo, že spolu za jeden tým nastupovaly nejen hvězdy, ale i ti, kteří k nim zatím vzhlížejí. Tak jako Nikola Bartůňková.

„Všechny ty akce pro mě byly velkou zkušeností. V Elite Trophy jsem s holkama z týmu byla v úzkém kontaktu, rozehrávala je, seděla s nimi na lavičce, trochu víc je poznala a dostala od nich i pár rad. Všechno to bylo fajn, i když jsem na začátku byla trošku nervozní a měla respekt; třeba Káju a Kristýnu Plíškovy jsem neznala,“ popsala Nikola.

V Elite Trophy si zahrála se Slovenkou Kužmovou či Lindou Fruhvirtovou,

v Top lize pak porazila její mladší sestru Brendu. „Kužmovou jsem docela potrápila, byl to dobrý zápas,“ těšilo ji. Podobný pak sehrála na Štvanici i v turnaji WTA – náhradě za kvalifikaci US Open. Do druhého kola sice přes 262. hráčku světa Chorvatku Lukasovou neprošla, ale... „Myslím,

že jsem stíhala,“ usmála se a dodala: „Zase jsem se přesvědčila, že ženský profesionální tenis je jinde než juniorky. Rozdíl je skoro ve všem: v nasazení, soustředění, každá výměna se hraje naplno...“

A každá taková zkušenost se počítá!

Jonáš Forejtek patřil k oporám štvanického týmu pro Top ligu

Challenger s Wawrinkou

4

Uprostřed léta „poslala“ ATP do Česka hned čtyři challengery nejvyšší kategorie, tedy s dotací 137 560 dolarů! A hned první se hrál na Štvanici. Bonbónkem byla účast trojnásobného grandslamového vítěze Stana Wawrinky. Ten dokráčel na Štvanici s přehledem k titulu, když ve finále přemohl Rusa Karaceva 7:6, 6:4. „Můj nejlepší zápas za celý týden,“ glosoval stručně přesvědčivé vítězství a dodal: „Jsem rád, že jsem si po tolika měsících mohl zahrát, byl to výborný turnaj. Nejsem ještě v ideální formě, ale proto jsem přijel, abych se zlepšoval.“

Zlepšovat se chtěli i čeští mladíci, v hlavní soutěži jich bylo vedle zkušených Rosola, Veselého a Šátrala dokonce sedm! Také Andrew Paulson, který se na Štvanici právě vrací a pro kterého to byla challengerová premiéra. Prošel při ní do druhého kola, kde prohrál ve třech setech se zkušeným Gulbisem.

„Z volné karty do hlavní soutěže jsem byl nadšený. Přes léto jsem odehrál spoustu dobrých zápasů a zase jsem svůj tenis o kus posunul; v tomhle mi koronavirový rok pomohl, i když do rankingu se to nepromítlo. Tak jsem porazil pár dobrých hráčů, na Štvanici Filipa Horanského, na turnajích Honzu Šátrala nebo Argentince Cachina,“ popisuje Andrew. A proč se vrací na Štvanici, kde vyrůstal? „Na Spartě se změnilo vedení, neměl jsem smlouvu a táhlo mě to zpátky. Je tady přátelský kolektiv a věřím, že mi tahle změna pomůže.“

Štvanická hvězda roku 2020 Stan Wawrinka. Sympatický šampion.

Době rouškové se museli přizpůsobit i sběrači

Zrovna teď to nevyšlo, jinak má ale Andrew Paulson za sebou povedený rok

Miri Kolodziejová hrála donedávna na Štvanici (nyní TK Spoje) a z českých děvčat byla nejlepší

...a nejbohatší turnaj historie

Aby turnaj v Praze financovala americká USTA se nestává tak často. Respektive to bylo poprvé a dost možná i naposledy. Stalo se na přelomu září a října, kdy

tenistky rozehrály ve Stromovce i na Štvanici turnaj WTA kategorie 125K s dotací 3,075 milionu dolarů! Šlo o náhradu zrušené kvalifikace

US Open, která se kvůli covidové pandemii neuskutečnila, de facto o podporu hráček z nižších pater žebříčku. Jenom škoda, že se turnaj musel obejít bez diváků.

Pavouk byl mimořádný: 128 hráček ve dvouhře a 32 deblových párů. Proto se hrálo ve dvou areálech. „Největší turnaj, jaký se u nás kdy hrál,“ neskrýval hrdost na přidělení tak velké akce Ivo Kaderka. Titul nakonec získala Slovenka Kristína Kučová, z Čechek došla nejdál – do 3. kola – Miriam Kolodziejová. Zkušenosti však posbíraly také Nikola Bartůňková a Darja Vidmanova.

„Můj první singlový zápas v hlavní soutěži, dobrá zkušenost,“ komentovala Dáša porážku s o šest let starší Argentinkou Podoroskou, tehdy 160. hráčkou světa, která hrála v Praze semifinále a vzápětí byla i v semifinále Roland Garros! „Ale skvělou zkušeností bylo celé domácí léto; odehrála jsem spoustu zápasů včetně těch s dobrými holkama, se Siniakovou, s Krejčíkovou,“ vypočítává Darja. A byla úspěšná, v Liberci vyhrála turnaj ze série O trofej solidarity a naděje, v Prostějově se prodrala do finále. „První zápasy po té pauze za moc nestály, ale postupně jsem se rozehrála a dostala se do formy. Vítězství v Liberci mi udělalo radost, i když to byl jenom komerční turnaj. Výhra je vždycky fajn.“

Darja Vidmanova při utkání turnaje WTA na Štvanici...

...a s trofejí za vítězství v Liberci

Kvalita prověřená časem

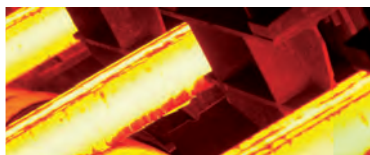
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

DVA TITULY A – ROZCHOD S KOUČEM...

JONÁŠ FOREJTEK (19) překvapil říjnovým rozchodem s koučem Janem Mertlem. Už loni pod jeho dohledem sbíral úspěchy včetně triumfu v juniorech US Open a postupu na 1. místo žebříčku ITF, absolvoval i skvělou premiéru v Davis Cupu. Také letos začal výborně, v létě vyhrál dva domácí turnaje O trofej solidarity a ve třetím hrál finále. Teď si nečekaně vybral jinou cestu; chce se prý připravovat na více místech a vstřebávat rady různých expertů.

Mertl si však dlouhou dovolenou nedopřál, obratem po něm totiž sáhla talentovaná Nikola Bartůňková (14); detaily spolupráce se dolaďují, kouč, který s ní bude jezdit na turnaje, se jí však pro další rozvoj nepochybně hodí.

Touha zlepšit výsledky přivedla k nové spolupráci také Denisu Hindovou (18). Ta se domluvila s bývalým úspěšným hráčem klubu a daviscupovým reprezentantem Janem Vackem.

Jonáš Forejtek s pohárem za triumf v Prostějově

HOUPAČKA BEZ POHÁRU

I z pohledu dvou nejlepších hráček I.ČLTK byla uplynulá sezona podivná; jako na houpačce a bez poháru. Lepší pocit může mít na jejím konci KAROLÍNA MUCHOVÁ (24). Ta se totiž díky jarnímu přerušení profiokruhu zotavila z nepříjemné infekce a měla čas na „sehrání“ s novým koučem Davidem Kotyzou. Výsledkem bylo osmifinále zářijového US Open, kde prohrála (i vinou svalového zranění) ve třech setech s Azarenkovou. „Jedno uklouznutí na začátku druhého setu...“, glosovala trable, které ji pak limitovaly i po zbytek sezony.

MARKÉTA VONDROUŠOVÁ (21) od sebe po loňském finále Roland Garros jistě čekala víc. Z podzimní Paříže odjela hned po prvním zápase (Šwiateková), na předcházejícím US Open vyhrála jediný. Útěchou pro ni bylo semifinále Říma (Karolína Plíšková). Sezону zakončila absencí na WTA Premier v Ostravě kvůli covidu 19.

Karolína Muchová při Tipsport Elite Trophy na Štvanici

SOUTĚŽE CTC ZRUŠILA PANDEMIE

Nepříliš radostný rok prožilo mezinárodní sdružení stoletých klubů (CTC), jehož členem je i I.ČLTK. V únoru zemřel zakladatel a prezident Juan Maria Tintoré a celosvětová pandemie zrušila veškeré soutěže. Ty má v gesci viceprezident CTC Petr Šimůnek, jenž letos z titulu své funkce sdružení fakticky řídil.

„Kvůli pandemii jsme byli ve složité situaci. Netušili jsme, jak se kluby postaví k členským příspěvkům, jak se nám podaří prezentovat sponzora... Většina členů naštěstí povinnosti akceptovala. Soutěže jsme ale museli zrušit, i když v Aténách do poslední chvíle chystali finálovou skupinu turnaje družstev seniorů, Štvanice tam měla v září obhajovat titul. Bohužel i tohle padlo,“ říká Šimůnek.

Na jeho bedrech byla i příprava volební valné hromady. Ta se měla konat online po uzávěrci I.ČLTK Revue a Petr znovu kandidoval do výkonného výboru. V případě úspěchu by začal už páté funkční období.

Petr Šimůnek (vpravo) na jednom z posledních jednání výkonného výboru CTC

BABOLAT PURE DRIVE

Představujeme vám novou Babolat PURE DRIVE.

#UnleashYourPower #PureDrive

www.babolat.cz

www.matchpoint.cz

v prodeji od 24.září 2020

TŘÉNOVAT DĚTI MĚ BAVÍ, ŘÍKÁ JAKUB ROSOL

Trenéři tenisové školy jsou od konce léta čtyři. Jana Pechu, Romanu Mudříkovou a Andreu Vašíčkovou doplnil JAKUB ROSOL (27). „Všiml jsem si dvou jeho svěřenců; hráli nejen dobře, ale moc pěkně technicky. Pak jsme se potkali, domluvili se na letní kempy a vzápětí natrvalo,“ těší vedoucího trenéra TŠ Jana Pechu.

Jakub je Pražák, hrál v Běchovicích, na Bohemians a na Solidaritě. Na prahu dospělosti ztratil iluze o kariéře a postupně začal přicházet na chuť trenérině. Z trenérské trojky a dvojky se před dvěma lety stala jednička a teď přišla nová výzva na Štvanici.

„Trenovat děti mě baví, jsou u nich rychle vidět pokroky. Teď se těším, že se dostanu k ještě šikovnějším a lepším, z nichž většina chce hrát závodně,“ říká Jakub. Na techniku si prý opravdu potrpí: „Rád se ní piplám, je to přece základ, který se navíc v pozdějším věku složitě opravuje.“

Jakub Rosol při tréninku s dětmi na Slavov

PARKOVIŠTĚ HLÍDÁ ZÁVORA

Všimnout si musel každý, kdo nechodí do areálu pěšky nebo nejedí výhradně na kole. U vjezdu na vnitřní klubové parkoviště přibyla závora. Projet může jen ten, kdo má „kouzelnou“ kartu. „Dostali ji partneři klubu, členové výboru, zasloužili členové a naši nejlepší hráči,“ vysvětluje generální manažer klubu Vladislav Šavřda a přidává důvody: „Parkoviště bylo občas přeplněné a stávalo se i to, že někdo blokoval výjezd jiným, což ke komfortu a pohodě nepřispívalo. Ale nemyslím, že je to sebemenší komplikace pro všechny, kdo kartu nemají. Rekonstrukce Negrelliho viaduktu konečně končí a jakmile se uvolní jeho oblouky, bude pohodlný parking přístupný všem členům i hostům. Se Správou železniční dopravní cesty už jednáme o dlouhodobém pronájmu šesti oblouků. A pochopitelně zůstává možnost bezplatného parkování podél malého centru.“

Vjezd na klubové parkoviště už hlídá závora

SEZNAMTE SE: BARUNKA A MATYAS

I.ČLTK přivítal v uplynulých týdnech dva malé potenciální šampiony. Zasloužili se o to Jan Mertl a Martin Šustr. Ten první se stal na konci května otcem synka Matyase, druhý přivítal uprostřed prázdnin na světě prvorozenou dceru Barunku. Gratulujeme a chválíme, oba mrňouskové už totiž mají rakety.☺

„Proč Matyas? Já chtěl Matyáše a žena Matea, takže malý kompromis,“ směje se Honza s dovětkem, že na synka stejně volají Matyášku. „Jsem rád, že je to kluk a že máme páreček. S Vaneskou už tenis pomalu zkouším, Matyas se ale zatím nehne od mámy, tam nemám šanci.“ To Šustrovi se na jméno dcery shodli bez problémů, narodila se Barunka. „Tři týdny před termínem, byla maličká,“ říká hrdý otec, který po informaci, že žena Karolína zůstala po vyšetření v porodnici, sbalil na čtvrté jamce v Boleslavi golfové hole, aby jí byl oporou. „Už ovládám naprosto všechno: přebaluju, krmím i koupu,“ kasá se.

Hrdí tátové Martin Šustr a Honza Mertl s ratolestmi

Vivus

Domy plné života

NOVÉ BYTY ARGENTINSKÁ

Praha 7 – Holešovice

Bydlení 400 m od metra i tramvaje

www.vivus.cz

800 186 186

Klubové zázemí
opět zkrásnělo:
vylepšený vestibul,
prosklený obchod
a nová ordinace

(TÉMĚŘ) DOBUDOVÁNO

Vestibul dostal novou elegantní dlažbu. Servis a shop atraktivnější místo. A v jeho původních prostorách vzniklo lékařské centrum. Tohle všechno se na Štvanici zvládlo vybudovat rouškovému období a s ním souvisejícím komplikacím navzdory. Možná už jste něco z toho ocenili.

Všechny tři projekty spolu velmi úzce souvisely a bylo třeba je co nejlépe zkoordinovat. Jakmile byl připraven prostor pro servis ve vestibulu, došlo k montáži elegantní „zimní zahrady“

v dosud nepříliš využívaném rohu naproti recepci. A jakmile se uvolnily prostory dosavadního obchodu, vrhli se do práce stavaři, aby je přizpůsobili vznikající ordinaci centra Zdravý sport.

„Začali jsme už v únoru, a sice rekonstrukcí podlahy ve vestibulu. Ta byla v bídném stavu, její kvalita vůbec neodpovídala potřebám provozu, zkrátka to byla fušeřina. Proto jsme se rozhodli

Vestibul je díky nové dlažbě světlejší a elegantnější a podlaha odolnější než původní stěrka

ji vyměnit za velkoformátovou dlažbu,” vysvětluje manažer klubu pro správu Martin Šustr.

Práce si samozřejmě vyžádaly drobná omezení, naštěstí krátkodobá. V první fázi bylo třeba odstranit původní stěrku a přestavět příčky v místě nového servisu. Následně se pokládala dlažba. Na etapy, tak, aby byl prostor vestibulu neustále průchozí. Nicméně na několik málo dnů došlo i na „objížďku“.

„Byla to trochu bojovka, ale krátká; když bylo třeba, vstupovalo se do areálu přes ochoz anebo vchodem u kadeřnictví, jinak to vymyslet nešlo,” usmívá se Martin. „Některé dodělavky a detaily se pak ladily za provozu. Mám na mysli výmalbu, lišty, přestěrkování recepčního pultu...”

Nový obchod naproti recepci je po všech stránkách atraktivnější

Jakmile bylo (téměř) hotovo, začala odborná firma stavět prosklený obchod. Výsledek je po všech stránkách perfektní; nový prostor je nejen na očích, ale současně vestibul zatraktivnil vizuálně.

„Myslím, že na tom se většina členů i návštěvníků shodne, veškeré ohlasy jsou zatím pozitivní. Výsledek je prostě nesrovnatelný, ať už mluvím o designu, příjemnější atmosféře nebo kvalitě. Aspoň tedy věřím, že nová velkoformátová dlažba tady vydrží roky a bude se i dobře udržovat. A pokud jde o obchod: pro členy i provozovatele je to nepochybně ideální řešení. Bonusem je uvolnění prostor v zadní části chodby, které jsme obratem využili.“

Právě v místě, kde byl dlouhé roky servis, a částečně i s využitím prostor bývalého wellness, respektive jeho koupelny, vznikla zbrusu nová ordinace lékařského centra Zdravý sport provozovaná MUDr. Milošem Matoušem. Ta doplní veškeré dosavadní štvaničké zázemí a vymoženosti pokud jde o zabezpečení (nejen) špičkového sportu a reprezentantů. Více o nové péči a fungování ordinace si přečtete v rozhovoru na další stránce.

„Vnímám to jako další posun v podmínkách, které hráčům – a vůbec všem našim členům – nabízíme. Možnosti diagnostiky, léčby i doporučení k odborníkům jsou myslím velkým přínosem pro všechny, kdo na Štvanici sportují,” říká generální manažer klubu Vladislav Šavrdra a Martin Šustr přibližuje rekonstrukci ordinace, na kterou finančně přispěl i provozovatel a která nebyla snadná.

„Jedním z důvodů byl poměrně členitý prostor sešněrovaný řadou striktních předpisů. Podmínkou je například oddělená čekárna, dvě toalety, sprcha, velmi kvalitní osvětlení, také kuchyňský kout přizpůsobený nárokům ordinace. A spousta nutných schválení od hygieny po hasiče. I díky tomu, že pan Hinda se (jako majitel stavební firmy) rekonstrukci maximálně věnoval, se nám na konci července povedlo všechno zdárně dotáhnout ke kolaudaci,” uzavírá Šustr.

Zbytek, tedy zařízení ordinace a její otevření, už bylo na centru Zdravý sport. Ve chvíli, kdy čtete tyto řádky, už by mělo plnohodnotně fungovat.

Centrum Zdravý sport
otevřelo ordinaci;
teď už na Štvanici
nechybí nic

MÁME SPOLEČNÉ CÍLE

Ordinace centra Zdravý sport zaplnila snad poslední mezeru v nadstandardní péči o tenisty v I.ČLTK. Najdete ji v prostorách bývalého servisu. A s čím se můžete na sportovního lékaře MUDr. Miloše Matouše – v juniorském věku mimochodem výborného tenistu a těž zkušeného trenéra – obrátit? Na otázky nám odpověděla předsedkyně spolku Zdravý sport **HANA MATOUŠOVÁ**.

Jaká je specializace centra?

„Zaměřujeme se na zdravotní péči o sportovce všeho věku, a to jak akutní, tak preventivní, ať už jde o prevenci úrazů nebo odstranění nejrůznějších limitací výkonu; těmi mohou být svalové dysbalance plynoucí z jednostranného zatížení, ale také problémy s imunitou nebo omezení kvůli nesprávným dechovým vzorcům.“

Proč Zdravý sport vznikl?

„Z potřeby komplexní zdravotní péče pro sportující mládež. Ta si potřebuje vytvořit vhodné návyky fyziologického tréninku, správné výživy a zdravého rozvoje pohybového systému bez rizika přetížení a úrazů. Takže nás oslovují především kluby a rodiče dětí, kteří podobný systém péče hledají.“

Jaké služby krom standardní diagnostiky poskytlujete?

„Například povinné sportovní lékařské prohlídky, ať již s klidovým EKG nebo se zátěžovým testem. V druhém případě lze zvolit kolo nebo běhátko a také si vybrat, zda budou plicní funkce snímány přímo v zátěži, což je dobré zejména pro sportovce, které v jejich výkonu limituje právě dech, nebo zda je změříme pouze klidově. K dispozici jsou také služby sportovního maséra a pohybového terapeuta, který pomůže řešit přetížení svalových skupin, zahajujeme také činnost fyzioterapie. A samozřejmě diagnostické sonografické vyšetření; pokud vás dlouhodobě či akutně trápí kotník, koleno, loket, rameno či sval, zjistíme, kde je problém a navrhneme léčbu, nebo dáme doporučení na rentgen či magnetickou rezonanci.“

Jaké máte první dojmy ze Štvanice a z nové ordinace?

„Velmi pozitivní. S vedením I.ČLTK jsme si porozuměli, máme myslím společné cíle. Vidíme tady moderní přístup k přípravě a chceme být jeho součástí. Ordinace splňuje podmínky pro ambulanci sportovní medicíny s dostatečným prostorem pro sportovní prohlídky a funkční diagnostiku, což je hlavní náplní naší práce.“

Kdo z lékařů a terapeutů je na Štvanici k dispozici?

„Sportovní lékař Miloš Matouš, aktuálně třikrát v týdnu, masér a pohybový terapeut Jaroslav Fil a fyzioterapeut Kryštof Voleský. V příštím roce plánujeme rozšíření fyzioterapie.“

Lze do ordinace přijít i bez objednání?

„To prosím ne, vždy je potřeba se objednat, nejlépe přímo u mě, buď emailem, nebo telefonicky (zdravysport@centrum-inmotion.cz, tel. 776 154 889 – pozn.). Výjimku tvoří sportovní masáže, tam bychom chtěli co nejdříve zpřístupnit online systém, aby se zájemci mohli rovnou objednat.“

Hana Matoušová v nové ordinaci, v pozadí MUDr. Miloš Matouš

// Zaměřujeme se na akutní i preventivní péči, tedy i na odstranění nejrůznějších limitací výkonu od svalové dysbalance po problémy s imunitou.

ADVANTAGE

ADVANTAGE

+420 777 11 3003 milanvopicka@advantage-cars.cz www.advantage-cars.cz Freyova 980/10, 190 00 Praha 9

NA DRUHÝ POKUS

Malý centr v plné parádě, byť s omezeným počtem diváků

Zrušený šťvanický challenger měl přece jen vítěze – Stana Wawrinku

Měl se hrát v novém (květnovém) termínu, to aby kolidoval s co nejméně konkurenčními akcemi a vyhnul se v posledních letech tradičním červencovým vedrům. Měl mít nového generálního sponzora a také dvojnásobnou dotaci – 92 tisíc eur. Nakonec neplatilo skoro nic, I.ČLTK Prague Open by MONETA se přesto povedl.

Hrál se v polovině srpna, bez generálního partnera, hráči si přesto rozdělili rekordních 137 560 eur. Na Šťvanici se totiž za výrazné podpory ATP (a také Českého tenisového svazu) znovu rozbíhal mužský turnajový kolotoč; šlo o vůbec první světový turnaj po šestiměsíční pauze zaviněné koronavirem a okořenila ho účast trojnásobného grandslamového šampiona Stana Wawrinku. A ten ukázal, co umí.

Co ještě se povedlo, to byla přítomnost diváků, jakkoli byl jejich počet kvůli epidemiologickým opatřením omezen na pět set. Kulisa tak na právě dostavěném malém centru nechyběla a fandilo se i několika domácím mladíkům; na prvním místě Jonáš Forejkovi, jenž prošel do druhého kola, kde ztroskotal na zkušenosti třetího nasazeného Francouze Herberta. Taky Andrew Paulsonovi, jenž na Šťvanici vyrostl

a také vyhrál jeden zápas. A nejděle Michaelu Vrbenskému, který došel z Čechů nejdál a v semifinále sehrál skvělý zápas s Wawrinkou. Švýcar ovšem nenechal nikoho na pochybách, že je opravdový šampion, a ze Šťvanice si (po finálové výhře nad Rusem Karacevem) odvážel titul.

„Protože náš týden neměl konkurenci žádného velkého turnaje, čekal jsem ještě kvalitnější startovní pole, ale Wawrinkova účast a jeho výkony to vynahradyly,“ glosoval kvalitu turnaje jeho ředitel Vladislav Šavřda.

Prague Open byl letos organizačně jednodušší, chybělo mu totiž „dvojče“, tradiční turnaj ITF žen. Hrál se tedy jen na třech kurtech. Co ho naopak komplikovalo, to byla všemožná covidová opatření od testování

hráčů i organizátorů přes nošení roušek až po „bezkontaktní“ pohyb hráčů po areálu.

Prize-money hradila ATP, výrazně přispěl Český tenisový svaz a také několik sponzorů. Naopak po zrušení původního termínu už nebyla šance získat příspěvky od magistrátu či MŠMT, a tak klub turnaj zorganizoval de facto za kompenzaci nákladů.

Mluvit v aktuální situaci o podobě příštího ročníku turnaje, už jedenadvacátého, je trochu ošidné. Plán je ale jednoduchý: uspořádat Prague Open začátkem května. Snad to napodruhé klapne. „Nový generální partner nám zájem pro příští rok potvrdil, vypadá to na dlouhodobější smlouvu. A pokud jde o termín, ten bychom asi měnili jen tehdy, kdyby se v tomtéž týdnu vyrojilo několik konkurenčních akcí,“ uzavírá Šavřda.

Slavný vítěz; Stan Wawrinka na Štvanici kraloval

Jonáš Foretek prošel na challengeru do druhého kola

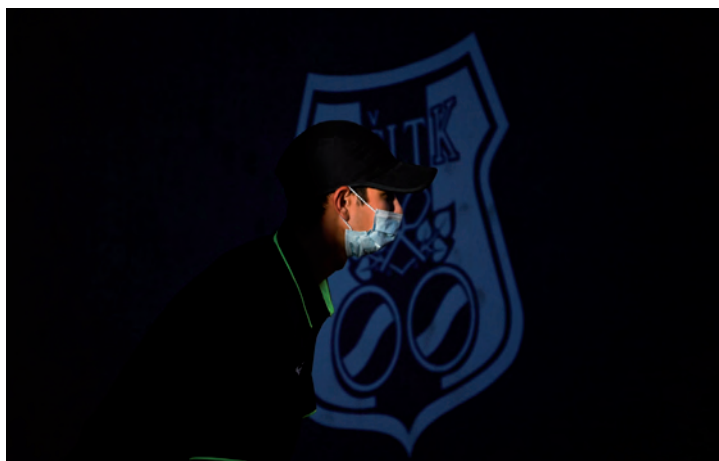
Jan Šátal a Václav Šafránek si to rozdali v kvalifikaci, uspěl první z nich

Michael Vrbenský si zahrál semifinále s Wawrinkou

Václav Klaus ve společnosti Vojtěcha Flégla a Ivo Kaderky

Doba roušková přinesla organizátorům spoustu komplikací...

Supervisor turnaje Stéphane Cretois (druhý zleva) při poradě rozhodčích

Tereza Martincová
se dočkala vytoužené odměny,
klepe na dveře Top 100

MÁM ÚŽASNÝ RODIČE

Jiný už by na jejím místě tenis nehrál. Možná by dokonce raketu nesnášel a dělal něco úplně jiného. **TEREZA MARTINCOVÁ** (25) ale vydržela. Ne, nikdo jí nemazal med kolem pusy, že jednou bude hvězda; spíš slyšela nepříjemnou pravdu, že od pánaboha zase tolik talentu nepobrala. Touha byla ovšem silnější, a tak dnes neodbytně klepe na dveře Top 100.

Musíte mít radost, že jste vydržela a ten pozvolný posun někam vede. „Mám. Nejsem skokan, abych během dvou turnajů někam vystřelila, spíš se konzistentně zlepšuju. A hlavně jsem vždycky věřila sama v sebe. Že to dokážu. A taky mám úžasný rodiče (a teď i přítele), kteří mě podporují a drží u tenisu, i kdyby přišly jakékoli pochyby. Mamka mě umí přesvědčit,

že tenis stojí za to, abych vydržela, že už jsem něco dokázala. Máme spolu super vztah.“

Šla jste jinou cestou než ostatní; juniorky jste v podstatě minula a tím přišla o případné volné karty, které můžou hodně pomoci...

„Od šestnácti jsem začala hrát rovnou mezi ženami, na juniorských žebříčkách

jsem nebyla, natož někde na špici. Takže můj potenciál byl tehdy diskutabilní. Když tenista dostane kartu, pomůže mu to rozkoukat se, nasát atmosféru. A pak už to není poprvé. Ale já od začátku věděla, že si musím pomoci sama.“

Nikdy nepřišla chvíle, kdy jste chtěla s tenisem praštit?

Kdybych nešla večer do postele s tím, že jsem udělala všechno, co šlo, byla bych na sebe naštvaná.

Jak se vám daří vytěsnit v koncovce třetího setu, že jde o dost peněz?

„Vcelku úspěšně. Já tenis kvůli penězům nehraju, hraju ho proto, že mě baví. A ani se nikdy nedívám, kolik bych případně brala, stejně jako nestuduju pavouka. Kdybych to řešila, tak se mi to možná do hlavy dostane, a to nechci. Potřebuju se až do konce soustředit na zápas. Teď je to pro mě navíc zlomové období, chci do stovky.“

Jakou nejtěžší překážku jste zatím na cestě nahoru potkala?

„Občas jsem zapochybovala, jestli se těm dobrým holkám dokážu vyrovnat. Respektive ne, že bych si nevěřila, spíš jsem se ptala, jestli jsem na správné cestě, jestli to takhle půjde dál. Naštěstí to byly jen horší chvíle, které asi přijdou na každého. Asi nejvíc mi vadilo, když jsem jela na tři turnaje v řadě sama. Sama na cestě, v hotelu, na kurtech, na domlouvání tréninků, na analýzu zápasů... Teď už bych jela maximálně na dva.“

Ale pořád tenis milujete, ne?

„Čím dál víc. Baví mě trénovat, nečekám jen na zápasy. Kdybych nešla večer do postele s tím, že jsem udělala všechno, co šlo, tak bych na sebe byla naštvaná.“

Osobního kouče nemáte, ale v klubu...

„...hraju s Pavlem Zádrapou. Jsem ráda, že se mnou vyjede aspoň na grandslam, i to je pomoc.“

Máte nějaký tenisový vzor?

Nebo někoho, kdo vás inspiruje?

„Vzor ne, ale k jedné hráčce jsem vždycky vzhlížela. Líbilo se mi, jak se chová na kurtu, taky stylem hry.“

Kdo to je?

„Šarapovová. Víím, že hodně lidí na ni má spíš negativní názor, ale něčím mi zkrátka imponovala. Párkrát jsem se přistihla, že ji tak trochu pozoruju, když jsme spolu byly v šatně; jak se připravuje, jak dělá některé věci. Mrzí mě, že jsem si s ní nikdy nezahrála.“

Letošní rok byl hodně neortodoxní, přinesl spoustu nezvyklých věcí. Jak se vám hrálo bez diváků?

„Bylo to divné. Když člověk hraje na kurtu, kde je prázdná tribuna, uvědomí si, jak jsou fanoušci důležití, jak je fajn mít atmosféru. Já přitom na velké kurty nejsem zvyklá, ale speciálně pro ty nejlepší to musí být úplně šílené...“

Co ještě je v covidové době šílené?

„Že si člověk nemůže skoro nic naplánovat. Já na to naštěstí byla donedávna zvyklá. Teď ale vůbec nikdo netušil, jestli a kdy bude příští turnaj. Jestli si udělat pauzu a pak naplánovat kondici a postupně začít trénovat, nebo jestli se zítra zničehonic objeví nějaká akce.“

Na začátku jste mluvila o podpoře rodičů; od jisté doby vám pomáhá i Tomáš Petera, je to tak?

„Bez něj bych nemohla začít jezdit na turnaje. Jasně, je to na obchodní bázi, ale máme spolu přátelský vztah a Tomáš mi pomohl i mnoha radami. Moc si toho vážím. Když mi bylo osmnáct devatenáct, byl možná jediný, kdo věřil, že ve mně něco je.“

Ale na Štvanici máte skvělé zázemí, ne?

„To mám, neměnila bych! Ke klubu a k lidem, kteří mi pomohli, vychovali mě, mám ohromný vztah. Každý mi něco dal a chovají se ke mně pěkně. Mám radost, jak se to na Štvanici zrenovalo, vlastně jsem hrdá, že jde klub pořád dopředu a že tady už deset let můžu hrát. Nikdy by mě nenapadlo jít jinač, mám to tady prostě ráda.“

Asi víte, čeho byste chtěla v tenisu dosáhnout?

„Hlavně hrát vyrovnaně, to je asi nejdůležitější. I když taky hodně těžké, protože v „normálním“ roce se hraje skoro každý týden a nejde být pořád stoprocentně ready. A cíl? Teď chci do první stovky. Když to zvládnou, budu se dívat na padesátku. A kdyby to vyšlo, pak budu chtít do dvacítky. Tam už jsou hráčky, které to opravdu umějí.“

A na co ještě se těšíte?

„Že budu mít jednu šťastnou rodinu. Ideálně dvojčata. A protože mám vztah ke zvířatům, bydlet bychom mohli na statku kousek za Prahou.“ (směje se)

Tereza při zápase Tipsport Elite Trophy na velkém centru

„Ne. Vztek po zápase jsem občas měla, a někdy velký, ale když jsem se vyspala, ani mě to nenapadlo. A hlavně už jsem se zklidnila. Za poslední čtyři roky jsem rozbila snad jednu raketu, a to ještě omylem.“

Co všechno se za poslední měsíce, kdy jste výrazně zlepšila žebříček, změnilo?

„Mám víc zkušeností, lepší hlavu, víc si věřím. Zlepšila jsem se herně, hraju stabilněji, už si držím určitou úroveň. Taky jsem klidnější, cítím, že v zápasech nepanikařím. A taky už nemusím počítat každou korunu, i když na osobního kouče to pořád není. Respektive by to asi šlo, ale bylo by to na krev. Dokud člověk nemá jistotu grandslamů, je to pořád risk.“

PROBUDÍ V SOBĚ ZABIJÁKA?

Lukáš Velík na Pardubicích juniorce

Je mu patnáct a na Štvanici, kde na něj dohlíží Ivo Minář, patří už čtyři roky. **LUKÁŠ VELÍK** jezdí z Berouna skoro denně; na střední škole, kde studuje sportovní management, má individuální plán, a tak má prostor pro trénink. Letos to zúročil třeba postupem do čtvrtfinále Pardubické juniorky. Od ledna už se chce na turnajích ITF začít prosazovat.

Pomáhá mu zázemí sportovní rodiny, tatínek hrával (za Kladno) hokej, maminka dělala atletiku. „Výborně se s nimi spolupracuje,“ pochvaluje si kouč, který Lukášovi radí, aby zatím výsledky tolik neřešil. „V téhle fázi kariéry ještě ne, ty chvíle teprve přijdou. A pak je třeba mít čistou hlavu, ne být psychicky vyčerpaný.“

Lukáš patří rozhodně mezi štvanické naděje. Výborně se pohybuje a má rychlou a šikovnou ruku; ovládá rotace, umí kraťas i slajs, je schopen jít po returnu na síť.

Jen potřebuje zesílit a zlepšit podání – to jde ovšem ruku v ruce.

„Umí porazit dobré hráče. A hlavně je pracovitý,“ říká na adresu svěřence Minář. „Jenom by v sobě potřeboval probudit zabijáka. Je na tenis až moc hodný a někdy ho zbytečně sestřelí neúspěch, zatím postrádá větší nadhled.“

Letos se Lukáš snažil adaptovat mezi juniory, odehrál sedm turnajů ITF. Teď se chystá na další do Polska. „Zatím si pořád zvykám, hlavně na tvrdší podání. Musím být důraznější a poctivější, chce to ještě lepší přístup. Nejvíce se mi letos povedly Pardubice, ale léto bylo zvláštní... Jakmile to půjde, chci začít víc jezdit a něco uhrávat. A vyzkoušet si turnaje mužů. Potřebuju ale zlepšit servis a return,“ plánuje a pochvaluje si podmínky na Štvanici: „Jsem tady absolutně spokojený. Lepšího trenéra nemůžu mít a v klubu je pohoda. Teď je to hlavně na mě,“ usmívá se.

Megašikovná, tvrdí o Veronice Sekerkové trenér Martin Fassati

Až budete s lupou v ruce hledat rodiče, kteří na kariéru potomka nespěchají, obraťte se na Sekerkovi. Jejich dcera **VERONIKA** je v ročníku 2009 doma nejlepší, kariéru prý zatím přesto neplánují. Ostatně: „Nejsem si jistá, jestli bych chtěla být profesionální tenistka. Uvidí se, jak mě bude tenis bavit a jak mi půjde,“ říká jedenáctiletá slečna.

Veronika Sekerková

KARIÉRA? UVIDÍME...

Jako malá vyzkoušela spoustu aktivit od aerobiku a baletu po lyžování. Taky tenis. „Původně to měl být kroužek, nepočítali jsme, že ji tak chytne. Spíš, že bude dělat po manželce gymnastiku, na kterou měla talent,“ usmívá se Ivo Sekerka. Jenomže talent se u Veroniky našel i pro tenis...

Do osmi hrála na Spartě, pak přešla na Štvanici; nejdřív k Magdě Zemanové, teď hraje s Martinem Fassatim. „Je tady skvělý trenérský tým, mají k dětem přátelský přístup a hlavně zápal,“ chválí Verončin otec a dcera přidává: „Jsou hodní a pořád je s nimi legrace.“

I proto se prý Veronika na každý trénink těší. V závislosti na sezoně hraje 6-8 hodin týdně, chodí i na kondici a fyzioterapii. „Jde hlavně o pohybovou přípravu,“ přibližuje tatínek a jedním dechem dodává, že aktuálně má dcera od tenisu úplné volno. „Čtyřikrát pětikrát ročně to tak děláme. A teď se to kvůli podmínkám

hodí; v klidu počkáme na halu. Opravdu nikam nespěcháme. Vždyť Verča odehrála proti některým holkám polovinu turnajů. Chceme, aby ji tenis hlavně bavil. Navíc má docela náročnou bilingvní školu, i teď se učí online pět hodin denně.“

Že to jde i bez extrémního tréninku, za to může i Verončin talent. „Je megašikovná,“ usmívá se Martin Fassati. „Hraje tenis, ne forhend a bekhend. Vidí balon, situaci, dobře běhá, výborně podává, umí stopbal i čop... A hlavně nesnáší prohrát byt jeden bod.“

A co říká ke svému tenisu Veronika? „Chtěla bych hrát pestře a rozhodovat si o bodech sama. Baví mě měnit taktiku a hledat, co soupeře nejméně vyhovuje; to jí pak hraju. Nejradši ze všeho mám kraťasy,“ usmívá se dívka, která poráží i starší rivalky. Nakonec – největší radost jí prý dělá vyhrávat. Příští rok to chce co nejvíce zkusit proti starším soupeřkám.

Poradenství ve stavebnictví, Real Estate.

ALLINEX

kuchar@allinex.cz

Vojtěch Petr

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I.ČLTK OD JARA 2020

MUŽI A ŽENY

Markéta Vondroušová
Karolína Muchová
Tereza Martincová
Lucie Hradecká
Darja Vidmanová

Johana Marková
Jonáš Foretek

Jan Šátral

DOROSTENCI A DOROSTENKY

Vojtěch Petr
Lukáš Velík
Amélie Šmejkalová

STARŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Kryštof Švojgr
Eliška Forejtková

MLADŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Lukas Fojtů
David Bruckner

semifinalistka WTA v Římě (USD 2,098 mil.)
osmifinalistka US Open
semifinalistka WTA v Istanbulu (USD 202 250), finalistka LiveScore Cupu
vítězka čtyřhry WTA v Praze (USD 202 250/s Kr. Plíškovou)
vítězka v Liberci a finalistka v Prostějově (O trofej solidarity, 500 000 Kč),
finalistka M ČR v Ostravě
vítězka M ČR v Ostravě
semifinalista ITF v Praze (USD 25 000), vítěz ve Starých Splavech
a Prostějově, finalistka v Liberci (vše O trofej solidarity, 500 000 Kč)
finalista ITF v Pardubicích (USD 25 000)

vítěz ITF J4 v Praze, čtvrtfinalista M ČR v Pardubicích
čtvrtfinalista M ČR v Pardubicích
semifinalistka ITF J4 v Poreči, Praze a Mariboru

finalista M ČR ve Valašském Meziříčí
semifinalistka M ČR v Dobříši, finalistka M ČR ml. žákyň v Mostě

semifinalista M ČR v Liberci,
finalista M ČR v Liberci

V NEJLEPŠÍCH RUKÁCH

Amélie Šmejkalová posouvá na Štvanici svůj tenis k větší agresivitě

Má za sebou divoký rok, a nejen kvůli koronaviru. AMÉLIE ŠMEJKALOVÁ (ITF 396) letos odehrála spoustu zápasů na turnajích ITF i doma, ale přibrzdila ji mononukleóza.

Patnáctiletá slečna ze Zlína, aktuálně 20. na žebříčku TE 16, piluje svůj tenis na Štvanici druhým rokem. „Jsem tady v nejlepších rukách, trénuju s panem Jandusem a občas s pány Vaníčkem a Hřebcem. Moc mi pomohly i sparingy, navíc je tady pohodová atmosféra. Moc se mi tu líbí,“ říká Amélie a její výsledky naznačují, že se zlepšuje.

Na začátku roku a od konce léta hrála turnaje ITF, o prázdninách zase domácí akce, které nahrazovaly absenci mezinárodních. Díky tomu potkala i mnohem zkušenější soupeřky a okusila ženský tenis. „Hrála jsem Top ligu i turnaje O trofej solidarity a byl to zážitek. Singla jsem si zahrála proti Lindě Fruhvirtové, debla proti Smitkové, s Niki (Bartůňkovou) jsme hrály proti Malečkové s Kolodziejovou,“ vypočítává.

Na turnaji v Prostějově vyhrála Amélie dva zápasy ve skupině a o semifinále hrála s Darjou Vidmanovou. Měla na ni mečbol – 9:8 v super tie-breaku. Tehdy

ještě netušila, že ji už pár týdnů oslabuje mononukleóza.

„Až po Pardubické juniorce, kde už jsem vůbec neměla sílu hrát, jsem šla na testy. Po nich mi to došlo; na posledních turnajích jsem byla hodně unavená, totéž při tréninku. Možná, kdybych byla fit, mohla jsem některé zápasy zvládnout líp.“

Následovaly dva týdny volna a pozvolný trénink. Od září už ale Amélie zase sbírala body po Evropě; mj. si zahrála tři semifinále v řadě na turnajích ITF 4. „Nejvíce mě potěšil Maribor. Hrála jsem semifinále s pozdější vítězkou Suchánkovou, spolu jsme vyhrály debla.“

Když přišla Amélie na Štvanici, těžila především z vynikajícího pohybu a bojovnosti. Teď už hraje blíž základní čáře a agresivněji. „Vím, že musím hrát rychleji, mezi juniorkami už běhat a vracet nestačí, musím umět i zakončit. Proto jsem ráda, že jsem zlepšila servis a forhend,“ těší Šmejkalovou.

V klubu kvitují její rodinné zázemí a zápal pro tenis. I to, že tráví pět dnů v týdnu v Praze a má osobního kondičního trenéra (Jaroslava Blažka). „Je výhoda, že oba rodiče jsou sportovci – tatínek Petr

byl úspěšný vzpěrač, maminka Milana v juniorském věku tenisovou mistryní republiky. Taky to, že je přes týden na Štvanici a díky tomu může kvalitně trénovat,“ říká Jaroslav Jandus a sportovní ředitel Petr Vaníček přidává: „Líbí se mi, že má vůli, ctížádost, rvavost a vizi, zkrátka chce něčeho dosáhnout. I díky tomu začíná svůj tenis posouvat. S malou nadsázkou se dá říct, že by z ní mohla vyrůst nová Bára Strýcová.“

Amélie má ale jinou představu: ještě víc se jí totiž líbí tenis Simony Halepové. 😊

Amélie Šmejkalová

Welcome Aboard

www.smartwings.com

smartwings

V létě se na Štvanici vystřídaly dvě stovky dětí. A některé zůstaly

9 KEMPŮ S VÝVAREM

Kdo z dětí nevydržel bez tenisu, mohl hrát na Štvanici celé prázdniny. A to doslova! Klub totiž v létě připravil rekordních devět kempů. A tak areál praskal ve švech nejen díky několika špičkovým akcím, ale také pod náparem těch nejmladších; každý týden se jich den co den ráno sešlo s trenéry minimálně dvacet, ale spíš víc.

„Někdy bylo dětí ke čtyřiceti, celkem se jich v kempech vystřídaly dvě stovky. A někteří přišli i vícekrát,“ upřesňuje vedoucí trenér TŠ I.ČLTK Jan Pecha a přibližuje, že organizace byla tentokrát náročnější než kdykoli předtím. „Nešlo ani tak o dodržování hygienických nařízení, dezinfekci jsme nosili neustále v kapse a snažili se na děti působit. Ale velmi často jsme se potkávali s dalšími akcemi, bylo to koordinčně složitější. Střídali jsme kurty, když byla blokována klubová restaurace, řešili jsme obědy; jednou jsme dětem objednali pizzu, podruhé obědvaly na Slavoji. Jeden kemp – ten v týdnu Prague Open – jsme dokonce kompletně odehráli u Vltavy na kurtech Baníku.“

Uf uf, z pohledu kvarteta trenérů tenisové školy, kterým naštěstí více či méně pravidelně pomáhaly Hana

Cesarová, Adéla Vašíčková nebo Johana Strnisková, to byly náročné týdny. Ale jak říká Andrea Vašíčková, když to skončilo, přišel najednou smutek...

„Všechny týdny byly zaplněné jako nikdy, přesto když přišel poslední den závěrečného kempu, bylo mi najednou líto, že to má skončit. Myslím, že jsme si na ten kolotoč rychle zvykli a všechno fungovalo; i díky dětem, protože byly hodně ukázněné,“ říká Vašíčková.

Rekordní počet kempů byl její nápad. V „pocovidových“ týdnech jí bylo jasné, že mnoho lidí o prázdninách omezí cestování, dovolené bude méně, a tak rodiče přivítají, když bude o děti postaráno. Malým tenistům zase po jarní přestávce tenis chyběl víc než jindy. Splnilo se to do puntíku. „Co mě překvapilo, že přišlo i hodně cizích dětí,

které hrají jinde. Některé u nás od září více či méně pokračují.“

Mnohé rodiče oslovila nejen organizace, ale i možnosti a zázemí I.ČLTK. I v létě byly k dispozici pro případ špatného (či příliš horkého) počasí haly, víceúčelové hřiště a bazén, k tomu obědy v pěkné restauraci. „A celé prázdniny oblíbený vývar. Vařil se každý den, protože dětem chutnal a hlavně to bylo jedno z mála jídel, které bez výjimky jedly,“ usmívá se Vašíčková a Pecha přidává další příjemný bonus: „Na konci každého kempu děti něco dostaly; potítky a tlumítky Babolat počínaje a vstupenkami na Tipsport Elite Trophy, díky kterým viděly Plíškovou, Muchovou nebo vítězku Roland Garros Šwiątekovou, konče. Rád bych za to všem partnerům a (za vstupenky) Tomášovi Peterovi poděkoval.“

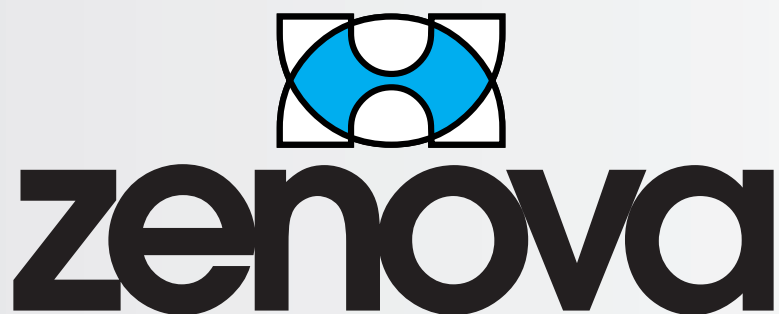
Přes velký počet dětí se dařilo dodržovat tradiční režim, tedy malé skupinky podle věku a výkonnosti i počet dětí na jednoho trenéra. Kempy se staly tradičně zpestřením prázdnin, trochu netradičním tréninkem, jiným než v hodinách běžné školičky. Ti pokročilejší včetně nejmladších závodních hráčů si mnohem víc zahráli. „A pochopitelně to pro klub – hlavně díky zájmu – mělo i finanční efekt.“

Pro trenéry to ale byla tvrdá zkouška, i fyzických sil. Tréninky totiž zahájili v polovině dubna a dětem se věnovali nepřetržitě celé prázdniny až do poloviny října. A volné víkendy? Šest jich odečtete na mistrovská utkání a další čtyři na turnaje. „A na závěr čtyři dny na mistrovství republiky družstev baby tenistů v Prostějově, kde jsme skončili čtvrtí,“ doplňuje s úsměvem Pecha.

No a po pár říjnových dnech volna se pojede dál. Tedy: snad...

Skupina dětí při jednom z letních kempů; je mezi nimi příští hvězdička?

Poskytované služby:

- ✓ Správa nemovitostí
- ✓ Technické služby
- ✓ Generální úklidy
- ✓ Zahradnické služby
- ✓ Administrativní služby
- ✓ Komplexní úklidové služby

O nás:

- ✓ Celorepublikové pokrytí
- ✓ 24 hodinová havarijní služba a Help desk
- ✓ Profesionální vybavení
- ✓ Intrasoft – software optimalizující náklady klienta
- ✓ Ekologicky šetrné čisticí prostředky

ZENOVA services s.r.o.
Purkyňova 2121/3, 110 00 Praha 1
T - 224 223 116, E - zenova@zenova.cz
www.zenova.cz

Peter Foglar je výborný tenista, golfista a úspěšný finančník. A podpoří Prague Open

„EASY“? UŽ ZDALEKA NE!

V sedmatřiceti má mimořádně pestrý životopis, i když ho vezmeme letem světem. **PETER FOGLAR** se narodil v Bratislavě, od osmi let ale žije v Česku. I když – ne tak docela. Studoval totiž v USA a ve Španělsku a cestu domů našel teprve před devíti lety. Stal se z něj velmi úspěšný finančník. A protože pochází z tenisové rodiny, před časem se vrátil ke sportu svého mládí. Na Štvanici. A to přímo dábelsky!

Petr Vaníček a Ivo Minář, s nimiž hrajete, říkají, že trénujete skoro jako závodní hráči?

(usmívá se) „Je pravda, že chodím na Štvanici každý den. Hraju s klukama ráno od sedmi; klobouk dolů před nimi, že kvůli mně vstávají. Díky nim se na kurt pokaždé vyložené těším, ta ranní hodinka mě úžasne naladí na celý den.“

Proč jste se po čase vrátil k tenisu? A tak „kruté“?

„Pro mě ta rána krutá nejsou, časné vstávání je pro mě normální. A proč? Zjistil jsem, že se potřebuju každý den zpotit a držet pod kontrolou váhu. Tenis je na to ideální, zvláště, když se hraje naplno a na nějaké úrovni. S Petrem i s Ivošem hrajeme gamy a je to makačka.“

Peter Foglar navazuje na Štvanici na tenisové mládí

Hrál jste v mládí tak dobře?

„Jsem z nadšené tenisové rodiny a tatínek razil heslo, že den bez tenisu zkrátka prožít nelze. Začínal jsem už jako čtyřletý, v žácích jsem hrával za SSK Motorlet a potom za Sokol Klánovice. Při studiu na střední škole v New Yorku jsem pak hrál v družstvu „jedničku“. Ivo mi zpočátku dával fóra 30:0, pak jen 15:0 a teď už hrajeme od nuly.“

Prý jste i výborný golfista?

„Na golf jsem se asi v osmi letech vrhnul stejně fanaticky jako na tenis. Zase kvůli tátovi. Když ho začalo z celoživotního tenisu bolet rameno, zkusil golf a bral mě s sebou. Hrával jsem čtyři osmnáctky týdně. Když jsem pak studoval v Americe a ve Španělsku, dělal jsem na univerzitě instruktora.“

Ještě na nějaký další sport se mám ptát?

„Jasně. *(směje se)* Rád chodím běhat; začal jsem, když přišel do módy jogging. Po návratu do Česka jsem se svezl i na vlně cvičení ve fitku, péče o tělo i ducha byla tehdy in. A teď jsem se obloukem vrátil k tenisu. Jinak rád vyrazím na lyže, hodně čtu a moc rád cestuju. Taky mě baví chodit na hokej i na fotbal, na Spartu a na Slavii.“

Na Spartu i na Slavii? Komu fandíte?

„Já to mám jinak; ohromně mě baví sledovat, jak se hráči připravují, jak se dokážou semknout jako tým, popasovat se zdravím. Imponuje mi to, je to pro mě motivační a rád si z toho беру poznatky pro normální život. A nepopírám, že při sledování fotbalu nebo hokeje v příjemném prostředí se dá dobře dělat byznys.“

Jste akcionářem a členem představenstva společnosti Proxy Finance – můžete ji maličko přiblížit?

„Jsme česko-slovenský investiční holding, který se zaměřuje na private equity investice v Evropě, USA a Kanadě. Zároveň se věnujeme developerské činnosti a správě majetku na špičkové úrovni.“

Letos jste chtěl podpořit jako rozhodující partner jarní ATP Challenger Prague Open, který se nakonec kvůli epidemii nehrál, respektive hrál za zcela jiné konstelace v srpnu. Budete u toho v příštím roce?

„Rád bych. Jako fyzická osoba. Název turnaje ponechám klubu, bude to tedy I.ČLTK Prague Open.“

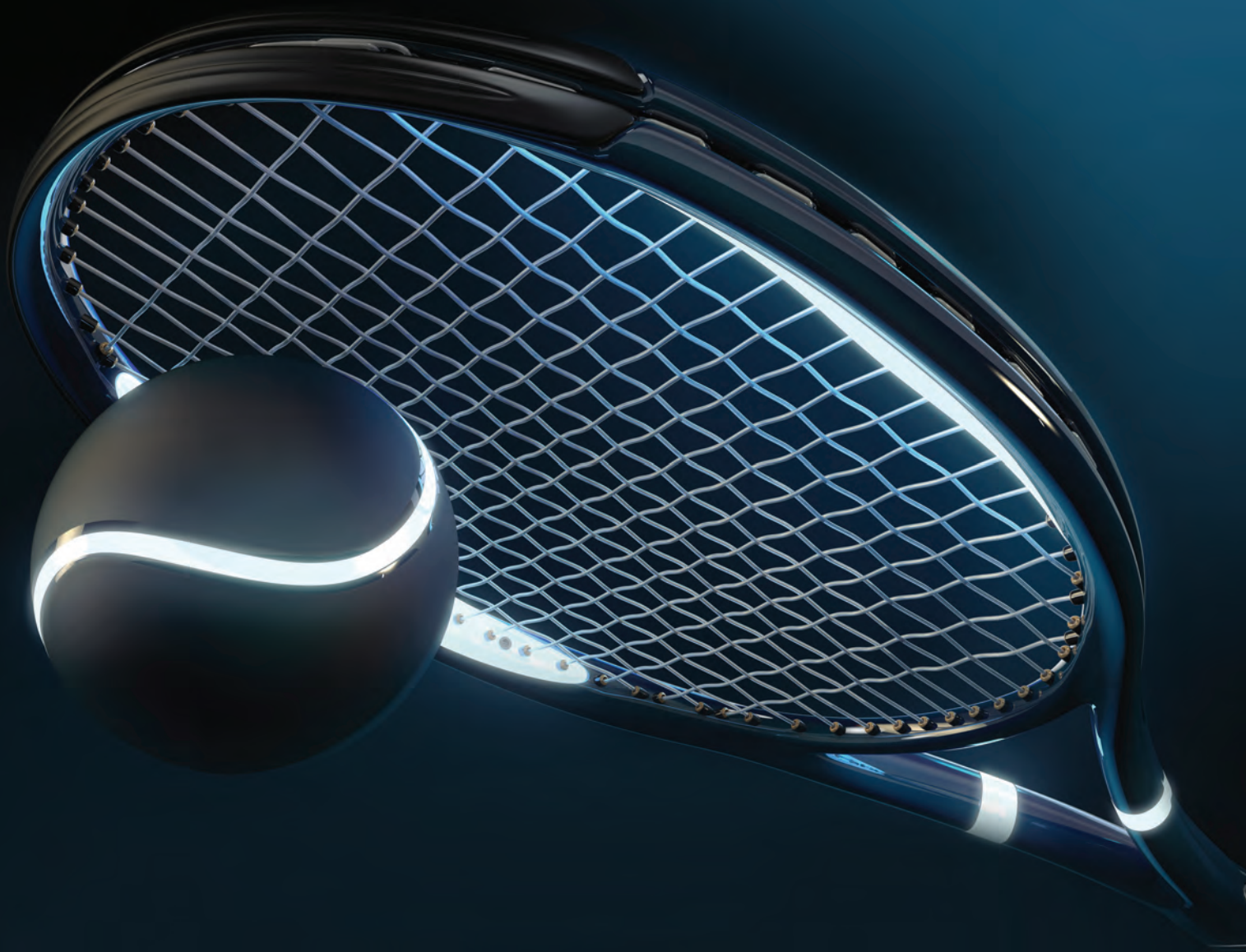
Co vás na Prague Open oslovilo?

„Je toho víc. Tak jako si myslím, že by se v Praze měla hrát pravidelně fotbalová Liga mistrů, měl by tu být i pěkný tenisový turnaj. Ten štvanický se mi líbí a chci, aby se mu dařilo, aby se rozvíjel a byl co nejlepší. A taky se mi líbí, jak na Štvanici pracují s talenty, jak se jim trenéři věnují. I to, že třeba Petr (Vaníček) má při tom všem od rána do večera dobrou náladu a že je v klubu pohodová atmosféra. Proto mě napadlo, že bych k tomu všemu rád přispěl. A jako finanční investor můžu.“

Jak dlouho už hrajete Štvanici?

„Dva roky. Vzal mě sem syn bývalého českého premiéra a zkřížili jsme rakety. Po zápase mi oznámil, že to bylo „easy“. A já si řekl, že to bylo naposledy, co mě něco takového potkalo. Stal jsem se členem a začal poctivě trénovat. Teď to se mnou „easy“ nemá, už jsem ho párkrát porazil.“

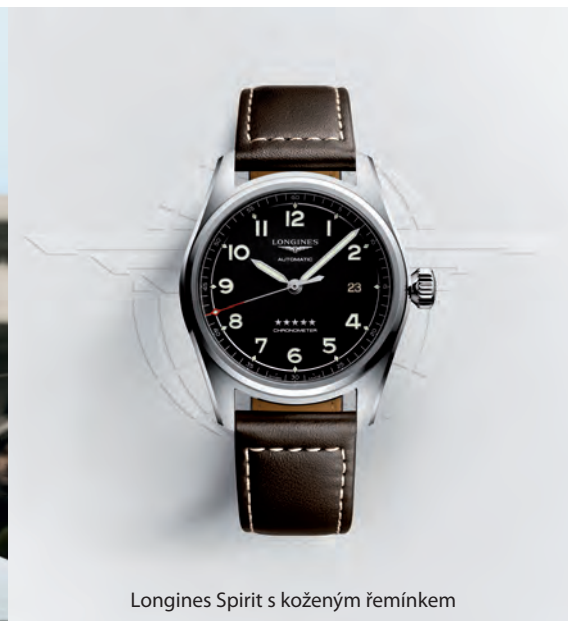

tradice . síla . budoucnost

Howardu Hughesovi měřily v roce 1938 čas, za který obletěl svět, hodinky značky Longines

Longines Spirit s koženým řemínkem

DUCH OBJEVITELŮ OŽÍVÁ S NOVOU KOLEKCÍ LONGINES SPIRIT

Začátkem podzimu představila švýcarská značka Longines novou kolekci leteckých hodinek Spirit. Longines se stal svědkem mnoha historických událostí, během nichž měli dobrodruzi při zdolávání vzduchu, země a vody na svých rukou právě hodinky této značky. Svou spolehlivostí, přesností a robustností si získaly důvěru průkopníků a objevitelů, kterým je kolekce Longines Spirit věnována.

V roce 1932 chronografy Longines měřily čas přeletu Amelie Earhartové přes Atlantický oceán. Nepřetržitý sólový let trval 14 hodin a 56 minut a Amelie se tak stala první ženou, která přeletěla Atlantik.

Roku 1936 doprovázely hodinky Longines polárníka Paul-Emile Victora během jeho sedmítýdenního přechodu grónského polárního ledovce. I v těch nejnáročnějších podmínkách fungovaly jeho chronometry bezchybně a dle slov samotného Victora představovaly rozdíl mezi úspěchem a selháním.

Hodinky Longines měřily v roce 1938 také čas přeletu kolem světa Howardu Hughesovi. Svým letem, který trval

3 dny, 19 hodin a 14 minut, vytvořil světový rekord.

Bohatá historie a dědictví značky se staly odkazem i inspirací pro novou řadu modelů Longines Spirit, které jsou spojením tradice a inovací. Přijímají prvky typické pro letecké hodinky, jako jsou velká korunka, výrazná luneta, arabské číslice, kosočtvercové indexy a ručičky ve tvaru obušku. Vysoké technické standardy dokládá chronometrová certifikace COSC, kterou doposud disponovala pouze řada Record.

V rámci nové kolekce byly představeny modely se třemi ručkami a datem o průměru pouzdra 40 nebo 42 mm a také chronografy s průměrem 42 mm.

Tyto modely jsou dostupné ve třech barevných provedeních číselníků – matně černém, zrnitě stříbrném a modrém s efektem slunečních paprsků.

Speciální edice Prestige je k dispozici pro model se třemi ručičkami a datem, přičemž balení zahrnuje tři měnitelné náramky: z ušlechtilé oceli, kožený řemínek a hnědý kožený NATO řemínek.

Kolekce Spirit hrdě navazuje na dědictví značky Longines a přidává se ke sportovním časomíram značky, které doprovázely a doprovází své majitele při jejich dobrodružstvích a sportovních výkonech.

www.hodinarstvi-bechyne.cz

Všechno má svůj čas.

VLADIMÍR BECHYNĚ
MISTR HODINÁŘ

Finále čtyřhry žen na Roland Garros – diváci se v hledišti ztráceli...

Světové turnaje se vrátily, ale jen za cenu restrikcí a ohromných výdajů

KDO PŘEŽIJE DOBU COVIDOVOU?

A přece se točí, covidu navzdory. Točí? Kolotoč světových turnajů se dal na konci léta znovu do pohybu, ale žádná velká jízda to není; epidemie koronaviru je těžký soupeř. Přesto byl důvod slavit. „Pracovat“ a vydělávat peníze potřebovali nejen tenisté, ale i spousta lidí kolem nich. Také organizátoři turnajů, v případě grandslamů národní federace, ale třeba i rozhodčí, fotografové... Jenomže to celé stojí ohromné peníze.

Na jaké úsilí a na kolik peněz přijde vybudování „bubliny“, ve které by se tenisté cítili bezpečně, vědí i promotéři v Česku. Vyblokovat areál či halu, velký hotel, zajistit stovky testů, nadstandardní dopravu a koridory, ve kterých hráči nikoho nepotkají cestou do areálu ani na kurt, nic z toho není legrace. A co teprve obnášejí organizace megaprojektů typu grandslam!

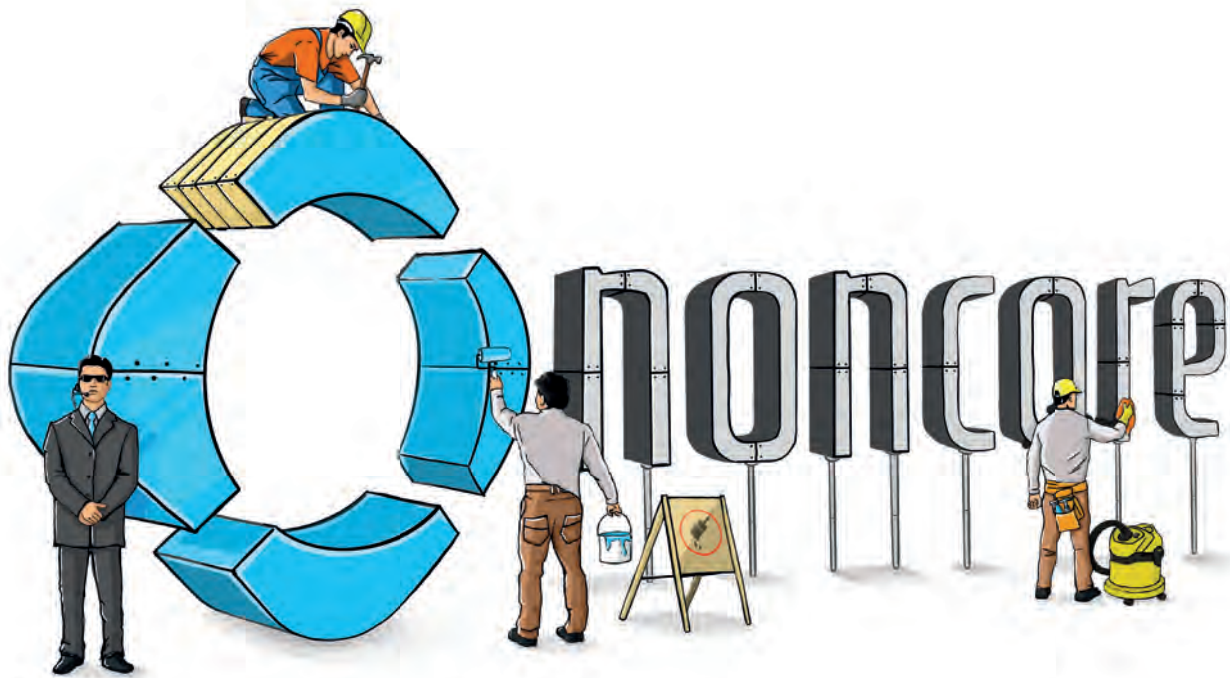
„Na US Open jsem letěla s pocitem, že to bude... divný. Ale nakonec z toho byl neskutečně zorganizovaný super turnaj. Až jsem si říkala, že by některé

věci mohly i zůstat i na příště. Všude spousta místa, prostor na rozcvičku, na basket... Jenom ta atmosféra. Sice jsem si zahrála večerní zápas na Arthuru Asheovi proti Venus, ale bez lidí to nemělo náboj, bylo to úplně jiné. Aspoň že hudba hrála,“ popsala osmifinalistka z New Yorku Karolína Muchová.

Ano, organizátoři grandslamů se snaží, ať to stojí cokoli, pořád ještě jim spousta peněz zůstane. A tak se ve finále vyplatí hrát na Roland Garros v říjnu, v mizerném počasí, které se k antuce pranic nehodí. V Melbourne už dokonce vymysleli

„krizový“ plán pro lednové Australian Open. Velkorysý a pro hráče jistě velmi přijatelný.

„Podle posledních zpráv by měly být v Austrálii na přelomu roku pro hráče připravené dvě komfortní základny. Tam by strávili povinnou karanténu před lednovými turnaji a mohli trénovat. Většinu nákladů by hradili organizátoři Australian Open, v tomhle jsou velkorysí,“ nastiňuje kouč Lucie Hradecké Jiří Fencel. Náklady budou sice extrémní, ale úvodní grandslam roku chce zachovat kontinuitu a (jako tradičně) udělat pro hráče

Real Estate Full Service

/// Holky ze třetí stovky žebříčku a dál nemají šanci hrát. Možná některé z nich skončí a budou hledat obživu jinde.

Jiří Fencel

maximum. Kdo by prošel karanténou a testováním, byl by vpuštěn do země bez nutnosti jakéhokoli omezení a nutnosti budování „bublin“.

V nich, tedy v prostoru, kde jsou hráči během turnajů chráněni, navíc nelze žít věčně. A i kdyby, tenisu by chyběli diváci a peníze. Světová ekonomika prožívá otřes a spousta kohoutků tok financí přiškrtní. Bude muset. A tak jako je jisté, že se v příštím roce nezvedne platový strop v NHL, nebudou si výskat ani tenisté.

Uprostřed covidového léta přišly hráčům mimořádně vhod národní turnaje; hrály se téměř po celém světě a Česko s nimi přišlo mezi prvními. Nejenže přinesly tenistům motivaci trénovat a zabavily je, také jim daly vydělat a připravily je na ostré zápasy. „Domácí turnaje, i když to byly v zásadě exhibice, pro nás byly skvělé. Celou tu dobu jenom trénovat by bylo k nevyrázení,“ přiznává Muchová.

Pro mnoho hráčů byla finanční injekce spásou. Přišla nejen ve formě prize-money ze zmíněných akcí, ale třeba i z Wimbledonu. Ten se sice letos nehrál, ale mezi tenisty, kteří by se jinak na základě žebříčku zúčastnili, rozdělil deset milionů liber, v přepočtu 300 milionů korun. Nebyl to až takový altruismus, jelikož pojistná smlouva, kterou turnaj prozířetelně uzavřel v roce 2003 po vypuknutí pandemie SARS, podmínku výplaty peněz hráčům obsahovala, pomoc ale nepochybně velká. Vždyť i všichni potenciální účastníci kvalifikace dvouhry získali 12 500 liber, bratru 370 tisíc korun, hráči v hlavní soutěži pak dvojnásobek. Celkem se dostalo na 620 tenistů.

Mnozí hráči získali také příspěvek z fondu založeného ATP a WTA. Přispěla do něj i většina hvězd, které brutální omezení

turnajů tolik netrápí. Finančně, ani pokud jde o herní výpadek. Jestli si totiž někdo zahraje, pak ti nejlepší. Zato ti ze spodních pater mají problém...

„Holky, které jsou ve třetí stovce žebříčku a dál, nemají šanci hrát. Zachránit je mohou jen národní turnaje. Možná některé z nich skončí a budou hledat obživu jinde, nebo jen propustí trenéry a zkusí počkat,“ uvažuje Fencel a přidává zajímavý detail: „Nevím, kdy se naposledy stalo, že by bylo volné místo v kvalifikaci v Římě. Letos v září ano. Potenciální náhradník by totiž býval musel přijet s několika denním předstihem na blind, aby stihl povinné dva testy na koronavirus.“

U drtivé většiny akcí v turnajovém kalendáři 2020 stálo s velkým předstihem CANCELLED, tedy zrušeno. Těch několik málo zbylých turnajů se hrálo bez diváků, anebo s kulisou, které jste si téměř nevšimli. V Římě byly označené „obsaditelné“ sedačky ob čtyři místa puntíky. A podzimní Paříž, která původně počítala s patnácti tisíci fanoušky denně, skončila na pouhé tisícovce. Tenis zkrátka jen přežívá. A co přijde v příští sezoně, to je zatím ve hvězdách...

„Najet“ světové turnaje do původních kolejí nebude snadné, byť by covidová epidemie ustoupila. Reálně hrozí úbytek peněz, minimálně však jejich zmrazení, možná i méně akcí v kalendáři pro rok 2021; ne všechny musejí přežít.

„Přesně to se může stát. Záleží především na tom, jak se tenis z téhle zvláštní doby vyhrabe ekonomicky. I na největších turnajích už se snižovaly prize-money, bez diváků se nevydělává na vstupném, na suvenýrech. Klíčové je, jak na tom budou největší sponzoři tenisu,“ říká Fencel. „Tohle všechno – a pochopitelně i možnosti cestování a situace kolem koronaviru v jednotlivých zemích – může hodně ovlivnit kalendář turnajů pro příští rok. Ten měl být na stole už koncem léta, ale vzhledem k situaci pořád není.“

Jistě, i na divné době covidové lze najít malá pozitiva. Karolína Muchová díky turnajové pauze vyléčila nepříjemnou infekci, která ji ničila na prvních turnajích roku, a sehrála se s novým koučem Davidem Kotyrou.

Na grandslamech nemuseli hráči a jejich doprovod stát dvacetimetrové fronty v restauraci a dalších deset minut čekat na volný stůl, všude byla spousta místa a nevídaný komfort.

Také to byla šance urychlit ostrý test systému Hawk-Eye Live, tedy jestřábiho oka, které nepotřebuje čárové rozhodčí, protože verdikty hlásí počítač. Stalo se na US Open a většina hráčů to kvitovala.

Nicméně tohle všechno je jen slabá útěcha v době, kdy turnajoví promotéři i někteří tenisté řeší, jak velká je jejich šance na přežití.

Petra Kvitová kráčí k semifinále Roland Garros v době rouškové

CITY VIEW
HOUSE

ISO PRAHA
DEVELOPMENT

NADSTANDARDNÍ VILA S PANORAMATICKÝM VÝHLEDEM NA PRAŽSKÝ HRAD A VYŠEHRAD

www.iso-praha.cz, e-mai: rybin.j@iso-praha

ROZEHRÁVKA O MISTRA!

Petr Šavřda a Olga Vymetálková se stali golfovými šampiony klubu

Den jako vymalovaný, čtyřicítka hráčů, většinou členů I.ČLTK, mezi nimi obhájce titulu Vojtěch Flégl, ale také Vladimír Šmicer a Radek Štěpánek. Na Karlštejně se poslední zářijový den odehrálo důstojné mistrovství klubu. I.ČLTK Praha Golf Cup 2020 vyhráli, respektive mistry klubu se stali, Petr Šavřda a Olga Vymetálková.

Bylo dobojováno a (takřka) dojedeno, rozdávaly se ceny, jenomže... 81 ran přinesli Petr Šavřda a Lukáš Březina. A tak se šlo znovu na osmnáctku. Rozehrávka před početným obecnstvem na terase ale skončila rychle, Lukáš totiž druhou ránu „zasel“ daleko od greenu, zatímco Petr skončil necelé dva metry od tyče. Březina sice ještě chvíli smutně hledal, ale byla to labutí píseň, trofej šampiona převzal za pár minut Šavřda.

„To je asi moje premiéra, ne?“ říkal za chvíli s pohárem v rukou. Archiv prozradil, že nikoli, Petr totiž vyhrál už před osmi lety na Albatrossu, kde zahrál ještě o ránu lépe; tehdy zůstaly oba tituly v rodině, mezi ženami se totiž stala mistrní klubu Petrova maminka Andrea.

Neslavně skončil na Karlštejně obhájce titulu; Vojtu Flégla potkal golfový den

Petr Šavřda převzal trofej pro mistra klubu z rukou otce

Ženám vládla na Karlštejně Olga Vymetálková

blbec. 21 netto bodů si za rámeček nedá, číslo nepřinesl a z dvaadvaceti hráčů v kategorii HCP 0-18 skončil dvaadvacátý...

„Bohužel jsem letos hodně pracoval a málo trénoval,“ usmál se smutně. „Pár turnajů jsem odehrál, to jo, taky druhou ligu, ale na handicap pět je potřeba dvakrát týdně trénovat a na to letos bohužel nebyl čas,“ dodal Vojta, jenž titul z Albatrossu, kde loni zahrál 79 ran, neobhájil.

Někteří přítomní vzpomněli „minutou ticha“ na Jirku Fencla, toho času na Roland Garros. Absence na klubovém mistrovství ho jistě bude mrzet nejméně do Vánoc, zlí jazykové totiž tvrdí, že jeho sportem číslo jedna je dávno golf.☺

Možná to platí i o Radku Štěpánkovi. Ten předvedl na osmnáctce úžasný bunker shot, po kterém se míček lehce odrazil od tyče a zůstal dvacet centimetrů vedle jamky, což daviscupový šampion doprovodil mrštěním hole. „Totéž se mi bohužel stalo na sedmnáctce,“ usmál se pak na vysvětlenou v klubovně.

Tak zase za rok...

Výsledky – kategorie hcp 0-18: 1. Lukáš Březina 38/81, 2. Petr Šavřda 36/81, 3. Josef Kurka 36/82, 4. Petr Pála 34/92, 5. Petr Luxa 34/83.

Kategorie hcp 18,1-36: 1. Jiljí Kubec 35 bodů/99 ran, 2. Karel Eliáš 31/-, 3. František Stejskal sen. 30/107, 4. Pavel Huťka 29/115, 5. Michael Šťastný 29/-.
Mistři klubu: Petr Šavřda, Olga Vymetálková.

Vytrvalci na karlštejské terase aneb čekání na vítěze rozehrávky o titul

Putt Petra Kuchára...

...a rozladění Ranka Peciče

Jeden z parů Martina Šustra, vzadu Ferda Stejskal

Legends aneb zleva Jan Rybín, František Stejskal, Petr Kuchár a Pavel Hutka

A mládi. Ondřej Krampera, Martin Šustr, Martin Fafl a Ferda Stejskal.

Věční soupeři. Vláda Šmicer a Ladislavem Vízkem porazili Vojtu Flégla s Vládou Šavrdou na poslední jamce!

A jedno selfie na závěr. Zleva Vláda Oliva, autor fotografií Lukáš Březina, Petr Pála a Radek Štěpánek.

Na jaře odešel Petr Štrobl, skvělý tenista i kamarád spjatý do emigrace se Štvanicí

ÚTĚK SE SLZAMI V OČÍCH

Agentura tu smutnou zprávu vydala koncem dubna. V nemocnici v německém Regensburgu zemřel po operaci srdce **PETR ŠTROBL**. Bývalému vynikajícímu tenistovi, který hrál do emigrace na Štvanici a poté pomohl jako hráč a trenér Ambergu k pěti bundesligovým titulům, bylo 79 let. Pro I.ČLTK Revue zavzpomínal na velkého kamaráda Pavel Huťka.

„Petr byl o osm let starší, a když jsem přišel v šestnácti na Štvanici, vzal mě pod svá křídla. Ostatně mi to přesně takhle napsal do knížky k mým nedávným sedmdesátinám. Mrzí mě, že už se nebudeme potkávat.

Zažili jsme toho spolu spoustu včetně útěku před ruskými tanky v srpnu osmašedesátého. Spal jsem tehdy u Petra v Nuslích; ráno vezl manželku Bohunku na Václavák, kde pracovala, a já jel s nimi. Blížili jsme se nahoru k Národnímu muzeu a najednou proti nám vyrazily tanky. Když kulometry kropily fasádu muzea, zalezli jsme pod auto a drželi se za ruce. Druhý den Petr se slzami v očích emigroval do Německa.

Naštěstí jsme se mohli vídat i dál, protože jsem pak od Pragoportu dostal licenci a mohl jako tzv. statutární hráč jezdit na turnaje do zahraničí. A spousta cest do Německa vedla přes Amberg. Víím, že se tam Petrovi po všech stránkách dařilo. Utekl odsud v sedmadvaceti, a tak ještě pár let pomáhal Ambergu k ligovým titulům jako hráč, později si tam udělal jméno jako trenér. A také se v Německu podruhé oženil.

Než emigroval, patřil spolu s Javorským a tehdy mladým Honzou Kodešem k oporám I.ČLTK v lize. Hrál celodvorcový tenis, měl velmi dobrý servis, výborný liftovaný forhend a čop z bekhendu; tomu jsme říkali žiletka. Uměl to i na síti,

hrál výborně čtyřhru. Zkrátka byl naprosto komplexní hráč. Ale taky bohem. Říkali jsme, že je nejlepším „povečírkovým“ tenistou, který se narodil. Jednou jsme proti němu s Javorským hráli s bráchou finále debly v Ústí nad Labem. My šli spát v deset, Petr dorazil někdy k ránu. Před zápasem si dal pivo a pak byl jasně nejlepší na kurtu.

On byl mimořádně charismatický a velmi společenský člověk. Taky moc prima kamarád, velmi oblíbený. V pětadesátém roce vyhrál turnaj u nás doma v Šumperku a dodnes tam na něj vzpomínají. Bohužel patřil spolu s Javorským, Kordou a Schönbornem ke generaci, která měla minimum příležitostí zahrát si turnaje v zahraničí. Přitom měl talent a hrál moc pěkný tenis, krásně se na něj koukalo. Taky byl vášnivý rybář a karbaník. Tak jsem ho poznal na Štvanici, ale pokud vím, v Německu mu obojí zůstalo.

Ještě mám jednu vzpomínku, nad kterou občas kroutím hlavou; nejsem totiž schopen si vzpomenout, jak to přesně bylo. V roce 1968 jsme se Štvanicí vyhráli ligu a nejlepší dva hráči a hráčka jeli za odměnu na turnaje do Káhiry a do Alexandrie. Je mi záhadou, jak se tam na přelomu osm- a devětašedesátého Petr dostal, ale asi byly ještě otevřené hranice a jeho útěk do Německa nebyl považován za emigraci. Jeli jsme tam spolu, s námi Maruška Neumannová a jako vedoucí Věra Suková. A protože byl Petr podnikavec, na místě domluvil ještě zápas proti Řekům. A tak jsme z Káhiry letěli ještě do Atén...

Zkrátka jsem toho s Petrem prožil nejen na Štvanici spoustu a budu na něj rád vzpomínat.”

Pavel Huťka s Petrem Štroblem v Ambergu v roce 1970; vpravo sedí Vladislav Šavrdla starší

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH

Česká podnikatelská
pojišťovna

TĚŠIT SE
NA PODÁNÍ.
I RUKY.

Budoucnost je o těšení se.
Na inspiraci i výnosy.
Na příští příležitost a odvážná rozhodnutí.

My se těšíme z toho, že podporujeme české tenistky,
a z našeho partnerství s vámi, našimi klienty.

Těšíme se na náš společný růst.
Těšíme se na vás.

POŘÁD JE NA CO SE TĚŠIT.

J&T BANKA | JT BANK.CZ
RŮST. SPOLEČNĚ.